

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ V. K.**, bývajúci v B., **2/ B. K.**, bývajúca v B., obaja zastúpení K., v mene ktorej koná Mgr. M. R., konateľ a advokát, proti žalovaným : **1/ M. M.**, bývajúci v S., **2/ G. B.**, bývajúci v C., obaja zastúpení JUDr. D. Š., advokátkou v B., **o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o nahradenie prejavu vôle uzavrieť kúpnu zmluvu**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 1 C 288/2007, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. februára 2011 sp.zn. 15 Co 207/2010

### t a k t o :

**Z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. februára 2011 sp.zn. 15 Co 207/2010 v napadnutej časti výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a v nadväzujúcom výroku o trovách konania a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom z 15. mája 2008 č.k. 1 C 288/2007-75 určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným 1/ M. M. a žalovaným 2/ G. B. dňa 18.8.2005, ktorej vklad bol povolený Správou katastra vo V. v konaní sp.zn. V. je v časti o prevode spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti zapísanej v Katastri nehnuteľností, Správa katastra vo V. pre obec a katastrálne územie H., na LV č. X. ako parc. č. X. orná pôda o výmere o výmere X. m<sup>2</sup>, podiel X., neplatná. Vo zvyšku návrh žalobcov 1/, 2/ zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ mali predkupné právo vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu, ktorý previedol žalovaný 1/ na žalovaného 2/. Žalovaný 2/ nie je vo vzťahu k žalovanému 1/ blízkou osobou, ako to má na mysli ustanovenie § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ). Potom, keďže predkupné právo žalobcov 1/, 2/ nebolo dodržané, mali možnosť sa domáhať vyslovenia relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa

§ 40a OZ. Ďalej mali možnosť podľa § 603 ods. 3 OZ sa domáhať, aby žalovaný 2/ im ponúkol spoluvlastnícky podiel, ktorý nadobudol od žalovaného 1/ ku kúpe za rovnakých podmienok ako ho kúpil od žalovaného 1/ (realizácia predkupného práva). Žalobcovia 1/, 2/ sa dovolali relatívnej neplatnosti v návrhu na začatie konania. Potom, ako návrh na začatie konania bol doručený žalovaným, nastali účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti a teda časť kúpnej zmluvy zo dňa 18.8.2005 týkajúca sa prevodu spoluvlastníckeho podielu žalovaného 1/ na žalovaného 2/ sa stala neplatnou od počiatku, teda od okamihu, kedy táto kúpna zmluva bola uzavretá (18.8.2005). Následne právne úkony zo strany žalovaných 1/, 2/ (odstúpenie od zmluvy, dohoda o vydaní nehnuteľnosti) sa stali právne irelevantné. V danom prípade žalobcovia 1/, 2/ sa snažili aj o samotnú realizáciu predkupného práva nielen o určenie relatívnej neplatnosti, čo by samo osebe mohlo mať za následok len zabránenie prevodu vlastníctva, ktorý je ale inak možný a preto návrhu žalobcov v tejto časti vyhovel. Prihliadol na to, že žalobcovia 1/, 2/ sa dovolali relatívnej neplatnosti právneho úkonu v lehote uvedenej v § 101 OZ (trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz). Vzhľadom na nedostatok výslovnej právnej úpravy predkupného práva spoluvlastníkov v druhej časti Občianskeho zákonníka o vecných právach je potrebné v zmysle ustanovenia § 853 OZ vychádzať z analogickej aplikácie všeobecnej právnej úpravy predkupného práva, ktorá je obsiahnutá v ôsmej časti Občianskeho zákonníka upravujúcej záväzky a práva s výnimkou ustanovení, ktoré sa týkajú iba zmluvného predkupného práva. Použitie ustanovenia § 603 OZ aj pre prípady, kde bolo predkupné právo založené zákonom vyplýva okrem už uvedeného aj z toho, že samotné ustanovenie § 603 ods. 2 OZ umožňuje dohodnúť predkupné právo i ako právo vecné. Realizácia predkupného práva voči pôvodnému spoluvlastníkovi (žalovaný 1/) nie je možná, lebo by tým došlo k porušeniu jeho ústavného práva vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy SR). Keďže žalobcovia sa domáhali nariadenia vôle odporcu 1/ uzavrieť s nimi kúpnu zmluvu ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu za rovnakých podmienok ako ich uzavrel so žalovaným 2/, súd z vyššie uvedených dôvodov v tejto časti návrh žalobcov zamietol. Vzhľadom na formuláciu petitu návrhu žalobcov sa opätovne stal podielovým spoluvlastníkom podielu X. nehnuteľností zapísaných v Správe katastra vo V. na LV č. X., pre obec a Katastrálne územie H., ako parc. č. X.-orná pôda o výmere X. m<sup>2</sup> žalovaný 1/ s tým, že v zmysle ustanovenia § 457 OZ je povinný vrátiť žalovanému 2/ prijatú kúpnu cenu. Predkupné právo žalobcov zostáva zachované.

Na odvolanie žalobcov a žalovaných Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom (v poradí druhým) z 23. februára 2011 č.k. 15 Co 207/2010-198 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ zo dňa 18.8.2005 je neplatná, zmenil tak, že návrh na určenie neplatnosti tohto právneho úkonu zamietol. Odvolacie konanie o odvolaní žalobcov voči výroku rozsudku okresného súdu, ktorým návrh žalobcov zamietol, zastavil. Zaviazal žalobcov 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným 1/, 2/ trovy konania JUDr. D. Š., advokátke v B. vo výške 1 215,52 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Po doplnenom dokazovaní odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ nemôžu mať naliehavý právny záujem podľa ustanovenia § 80 písm.c/ O.s.p. na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi žalovanými 1/ a 2/, pretože naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí existovať v čase rozhodovania súdu. Na základe odstúpenia od zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/ došlo k obnoveniu právneho stavu pred porušením predkupného práva žalobcov 1/, 2/ predmetnou kúpnu zmluvou. Právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti predmetného právneho úkonu a to kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/ zo dňa 18.8.2005 nastali doručením návrhu na začatie konania žalovaným. V čase rozhodovania súdu je právny stav taký, aký by nastal, ak by žalobe o určenie neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy bolo vyhovené. Pri vyhlásení zmluvy za neplatnú by sa obnovilo vlastnícke právo pôvodného spoluvlastníka. Takýto právny stav však podľa výpisu listu vlastníctva ohľadne predmetnej nehnuteľnosti už existuje. V prípade vyhovenia žalobe žalobcov by sa na ich právnom postavení nič nezmenilo, nedosiahli by zmenu zápisu vlastníctva podľa § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov v katastri nehnuteľností. Za daného stavu nemôžu mať preto žalobcovia naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/ dňa 18.8.2005. Daná určovacia žaloba nie je prípustným prostriedkom ochrany vlastníckeho práva. Keďže podľa ich vyjadrení v priebehu konania nie je ich cieľom navrátenie do predošlého stavu, ale danou žalobou sledujú prevenčný charakter rozhodnutia, pretože pokiaľ by takéto rozhodnutie podľa nich nebolo vydané, zrejme žalovaný 1/ by nevidel vo svojom konaní žiadne porušenie práva. Tým, že sa obnovil právny stav, ktorý existoval vo vlastníckych vzťahoch medzi žalovanými 1/ a 2/, aký bol pred uzavretím kúpnej zmluvy, právne postavenie spoluvlastníkov zostalo nezmenené a vzájomné predkupné právo im zostalo zachované. Naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení treba skúmať predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním žaloby a konečný zmysel

navrhovaného rozhodnutia. Počas celého konania žalobcovia trvali na názore (až do posledného konania pred odvolacím súdom, kedy odvolanie vzali späť), že chcú realizovať predkupné právo nahradením prejavu vôle od predávajúceho. Nesledovali navrátenie do predošlého stavu, t.j. aby žalovaný, ktorý porušil ich predkupné právo bol naďalej spoluvlastníkom nehnuteľnosti, ale konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia bolo dosiahnuť stav, aby sa stali spoluvlastníkmi spoluvlastníckych podielov žalovaného 1/. Pri právnom posúdení veci vychádzal okrem výkladu ustanovenia § 80 písm.c/ aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 122/2009 zo dňa 22.9.2010.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia do jeho zmeňujúcej časti a nadväzujúceho výroku o trovách konania, ktorého prípustnosť odvodzovali z ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. a dôvodnosť z ustanovenia § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., teda že rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a tiež z ustanovenia § 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci – nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov. Uviedli, že odvolací súd zmätočne formuluje svoj právny názor na otázku dovolania sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy zo strany žalobcov a účinky či následky tohto dovolania sa relatívnej neplatnosti (hmotnoprávneho úkonu). Na jednej strane uvádza (str. 5 rozsudku Krajského súdu BB), že právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti predmetného právneho úkonu a to kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/ zo dňa 18.8.2005 nastali doručením návrhu na začatie konania žalovaným. Na druhej strane odvolací súd priznáva právnu relevanciu právnym úkonom žalovaných 1/, 2/ po dovolaní sa relatívnej neplatnosti žalobcami, keď uvádza, že na základe odstúpenia od predmetnej kúpnej zmluvy došlo k obnoveniu právneho stavu pred porušením predkupného práva žalobcov. Odvolací súd ďalej uvádza, že nesúhlasí s názorom žalobcov, že súd len deklaruje neplatnosť právneho úkonu a že odstúpenie žalovaného 2/ od kúpnej zmluvy bolo neplatné. Odvolací súd však neuvádza, akú právnu normu použil pri týchto svojich úvahách, ktoré žalobcovia považujú za nezákonné a nelogické, čo považujú žalobcovia za inú vadu konania majúcu za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Absurdne tiež vyznieva záver odvolacieho súdu, že si žalovaný 1/ uvedomil pochybenie ktorého sa dopustil porušením predkupného práva a práve z tohto dôvodu došlo k náprave vadného stavu a k obnoveniu stavu pred porušením. Takýto záver jednak skutkovo nemá základ vo vykonanom dokazovaní

a tiež nie žalovaný 1/ ale žalovaný 2/ odstúpil od kúpnej zmluvy. Odvolací súd uvádza, že v danej veci nebolo z hľadiska skutkového stavu sporné, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ došlo k porušeniu predkupného práva žalobcov 1/ a 2/ podľa § 140 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia majú za to, že odvolací súd nesprávne právne posúdil vec, keď právnu normu síce správne určenú na zistený skutkový stav nesprávne interpretoval. Pri rozhodnutí odvolacieho súdu došlo k omylu pri aplikácii práva, keď odvolací súd síce použil správny právny predpis a právnu normu (§ 40a OZ, § 140 OZ) avšak túto právnu normu nesprávne vyložil a aplikoval. Odvolací súd žiadnym spôsobom neodôvodnil a neuviedol, prečo má/môže mať odstúpenie od zmluvy právnu relevanciu (po dovolaní sa relatívnej neplatnosti žalobcami dňa 6.12.2007, kedy žaloba bola doručená žalovaným), a ktoré ustanovenia právneho poriadku (ktorú normu hmotného práva) a z akého dôvodu aplikoval pri tejto svojej úvahe; rozhodnutie odvolacieho súdu je preto nepreskúmateľné. Podľa názoru žalobcov neexistuje žiadne ustanovenie platného práva, ktorým by bolo možné odôvodniť daný záver. Žalobcovia sú toho názoru, že sa účinne dovolali relatívnej neplatnosti právneho úkonu – kúpnej zmluvy zo dňa 18.8.2005. Účinky dovolania sa nastali okamihom, kedy sa žalovaní 1/, 2/ v priebehu predmetného občianskeho súdneho konania o hmotnoprávnom úkone žalobcov dozvedeli, resp. kedy im tento hmotnoprávny úkon došiel (doručenie návrhu na začatie konania dňa 6.12.2007); týmto okamihom sa predmetná kúpna zmluva zrušila od počiatku (ex tunc). Rozhodnutie súdu o určení relatívnej neplatnosti právneho úkonu má podľa názoru žalobcov deklaratórne účinky. Po účinnom dovolaní sa relatívnej neplatnosti predmetného právneho úkonu sa žalovaný 1/ opätovne stal vlastníkom predmetných nehnuteľností. Akékoľvek a všetky úkony žalovaných, ktoré nastali po okamihu účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti sú právne irelevantné a nemôžu požívať právnu ochranu. Od neplatnej zmluvy (ktorá sa následkom dovolania sa relatívnej neplatnosti žalobcami zrušila ex tunc) nemožno platne odstúpiť. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa nepovažuje tieto úkony za neplatné a uvádza, že týmito úkonmi došlo k náprave vadného právneho stavu. Stav v katastri má/by mal zodpovedať stavu, kedy vlastnícke právo žalovaného 1/ je odvodené od súdom určenej neplatnosti zmluvy, kedy súd rozhodnutím deklaruje neplatnosť zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobcovia dovolali. Len tak sa naplní preventívny a výchovný charakter súdneho rozhodnutia/konania, od čoho žalobcovia odvodzujú aj svoj naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Žalobcovia majú so žalovaným 1/ spoločnú vec (nehnuteľnosť). Nie je im ľahostajné, ako je určené vlastnícke právo ich spoluvlastníka (žalovaného 1/) k tejto

veci, keď tento spoluvlastník porušuje zákon. Ak sa žalobcovia dovolali neplatnosti zmluvy (využívajúc tak svoje právo majúce svoj základ v porušení ich predkupného práva) mal by sa naisto určiť právny vzťah žalovaného k predmetnej nehnuteľnosti (jednak pre právnu istotu vzťahov a tiež pre naplnenie výchovného a preventívneho účelu konania/rozhodnutia – aby žalovaný 1/ vedel, že porušil zákon).

Podstatou dovolania žalobcov sú dve námietky, a to odlišnosť právnych názorov odvolacieho súdu v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica na otázku naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení neplatnosti kúpnej zmluvy, právne posúdenie odstúpenia od zmluvy a tiež otázku účinkov dovolania sa relatívnej neplatnosti a to v porovnaní s právnymi názormi vyjadrenými v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok 4 Cdo 334/2009 zo dňa 30.11.2010, uznesenie 4 Cdo 136/2009 zo dňa 20.10.2010, rozsudok 5 Cdo 211/2009 zo dňa 31.8.2010), v ktorých konaniach bola prejednávaná/rozhodnutá totožná problematika a nesprávnosť (ústavná neudržateľnosť) právnych názorov odvolacieho súdu vyjadrených v rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica. Navrhli, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaní 1/, 2/ sa k dovolaniu žalobcov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorí sú zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu (v jeho zmeňujúcej časti), ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je dôvodné.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným).

Uvedené procesné vady neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli vady v zmysle § 237 písm.a/ až e/, g/ O.s.p. najavo.

Dovolací súd však zistil, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté vadou v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožňuje realizácia tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Vady konania vymedzené v zhora citovaných častiach ustanovenia § 237 O.s.p. sú porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, Séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko, z roku 1993, Sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp.zn. I. ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada

i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite, skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p. a zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania.

Dovolací súd po preskúmaní danej veci zistil, že okresný súd žalobe vyhovel s poukazom na to, že žalobcovia sa dovolali relatívnej neplatnosti v návrhu na začatie konania po tom, keď návrh na začatie konania bol doručený žalovaným, kedy nastali účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti. Časť kúpnej zmluvy zo dňa 18.8.2005 týkajúca sa prevodu spoluvlastníckeho podielu žalovaného 1/ na žalovaného 2/ sa stala neplatnou od počiatku, teda kedy táto kúpna zmluva bola uzavretá. Následné právne úkony zo strany žalovaných 1/, 2/ (odstúpenie od zmluvy, dohoda o vydaní nehnuteľnosti) sa stali právne irelevantné. Krajský súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu a po doplnenom dokazovaní dospel k záveru, že žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem na predmetnej žalobe v zmysle ustanovenia § 80 písm.c/ O.s.p. (na určení neplatnosti kúpnej zmluvy). Uviedol, že na základe odstúpenia od zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti uzavretej medzi žalovaným 1/ a 2/ došlo k obnoveniu právneho stavu pred porušením predkupného práva žalobcov 1/ a 2/ predmetnou kúpnu zmluvou. Právne účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti predmetného právneho úkonu a to kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným 1/ a 2/ zo dňa 18.8.2005 nastali doručením návrhu na začatie konania žalovaným. Odvolací súd však odôvodnil svoje rozhodnutie v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. (§ 211 ods. 2 O.s.p.), keď uviedol dva proti sebe protichodné právne závery, ktoré sú v extrémnom nesúlade, totižto jeden právny názor vylučuje druhý. Takéto odôvodnenie je zmätočné a nepreskúmateľné.

Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho

rozhodnutia. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

Uvedená skutočnosť, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 237 písm.f/ O.s.p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a v nadväzujúcom výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.). S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti ani ďalšími dôvodmi dovolania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave 31. mája 2012**

**JUDr. Jozef Kolcun, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová